

Recenzja

M. ALEFFI (red.). 2004. **Studi briologici in onore di Carmela Cortini Pedrotti**. Braun-Blanquetia, Vol. 34. 239 str., liczne ryciny, 24 wielobarwne tablice. Miękka opr., format 12,0 × 29,8 cm. Tipografia "Arte Lito", Camerino. Cena: nie podano.

Włoska briologia ma długie, wielowiekowe tradycje, a nazwiska P. A. Micheliego, G. Raddiego, G. De Notarisa, G. De Venturiego, C. Massolongo czy E. Leviera są bardzo dobrze znane w historii tej nauki. Tę chlubną tradycję kontynuuje z powodzeniem Carmela Cortini Pedrotti, profesor Uniwersytetu w Camerino, która swe wieloletnie studia nad brioflorą Włoch ukoronowała opublikowaniem nowoczesnej Flory mchów tego kraju, której pierwszy tom ukazał się w 2001 r.¹, a drugi jest w przygotowaniu. W 2004 r. ukończyła ona 70 lat życia i w dowód uznania Jej niepodważalnych zasług dla rozwoju włoskiej briologii wydany został okolicznościowy tom czasopisma „Braun-Blanquetia”, zawierający zbiór 26 artykułów briologicznych dedykowanych Jubilatce. Został on zredagowany przez jej ucznia, M. Aleffiego, a swe prace dostarczyli zarówno włoscy, jak i zagraniczni briologowie zaangażowani głównie w badania flory śródziemnomorskiej. I taki też charakter ma cały tom. Większość artykułów poświęcona jest różnym aspektom włoskiej brioflory, chociaż znajdują się tu też artykuły poświęcone Półwyspowi Iberyjskiemu, a na pewno zainteresowanie briologów zajmujących się chorologią wzbudzi wykaz mszaków Gruzji (N. Czikowani, T. Swanidze), kraju, którego brioflora opozostaje raczej mało znana, gdyż dotychczas była rozpatrywana w kontekście całego Kaukazu jako części imperium rosyjskiego. Prawdziwą ozdobą tomu jest artykuł jego redaktora M. Aleffiego, prezentujący nieznaną dotąd i nigdzie nie publikowane wielobarwne ilustracje gatunków z rodzaju *Riccia* przygotowane przez E. Leviera. Polskim akcentem w omawianym tomie jest opracowanie ekologiczne J. Falińskiego poświęcone pionierskiej roli *Polytrichum piliferum* we wtórnej sukcesji na wypalonych i opuszczonych gruntach porolnych w północno-wschodniej Polsce.

Omawiany tom winien wzbudzić szerokie zainteresowanie fitogeografów i ekologów. Dorobek włoskich briologów, chociaż bardzo duży, pozostaje na ogół mało znany poza granicami kraju, gdyż większość prac publikowana jest w czasopismach o lokalnym zasięgu. A szkoda, bo Włochy są obszarem o kluczowej pozycji fitogeograficznej w Europie. – RYSZARD OCHYRA, *ul. Gołaśka 15/25, 30-619 Kraków, Polska.*

¹ Patrz recenzja R. Ochyry, *Wiadomości Botaniczne* 46(1–2): 93–94 (2002).